Написав Наташа
Понеділок, 09 березня 2015, 13:27

Минає час, летять лукаві дні
І ти за успіхом примарним поспішаєш,
Хвилин, миттєвостей не вистача тобі,
Чогось важливого ти знову не встигаєш...

Здається: ще зусилля, майже встиг,
Вже спокій і скінчились перегони.
Та знову, мов на потяг не добіг,
Зникають вдалині життя вагони.

Мій друже, в круговерті цій шаленій
На жаль, забув ти саме головне:
Все, що надбав ти, чим набив кишені,
Все - порох, все без сліду промине.

Коли, нарешті, скінчиться дорога,
Настане час життя підсумувать,
Ти зрозумієш, що не встиг до Бога,
Та днів лукавих вже не наздогнать.

Господь - то світло і любов без краю,
До Нього всі турботи принеси.
І якщо душу гріх перемагає,
Немов у Батька, прощення проси.

Щоб дарував тобі спасіння, помолися,
Як сина блудного до себе щоб прийняв.
До Нього, мов до скелі притулися
І в серці вільному Ім"я Його прослав.

І дні твої вже не минатимуть порожні,
Служіння Господу - призначення твоє.
Багато праці є на ниві Божій
І вища ціль в житті твоєму - є!